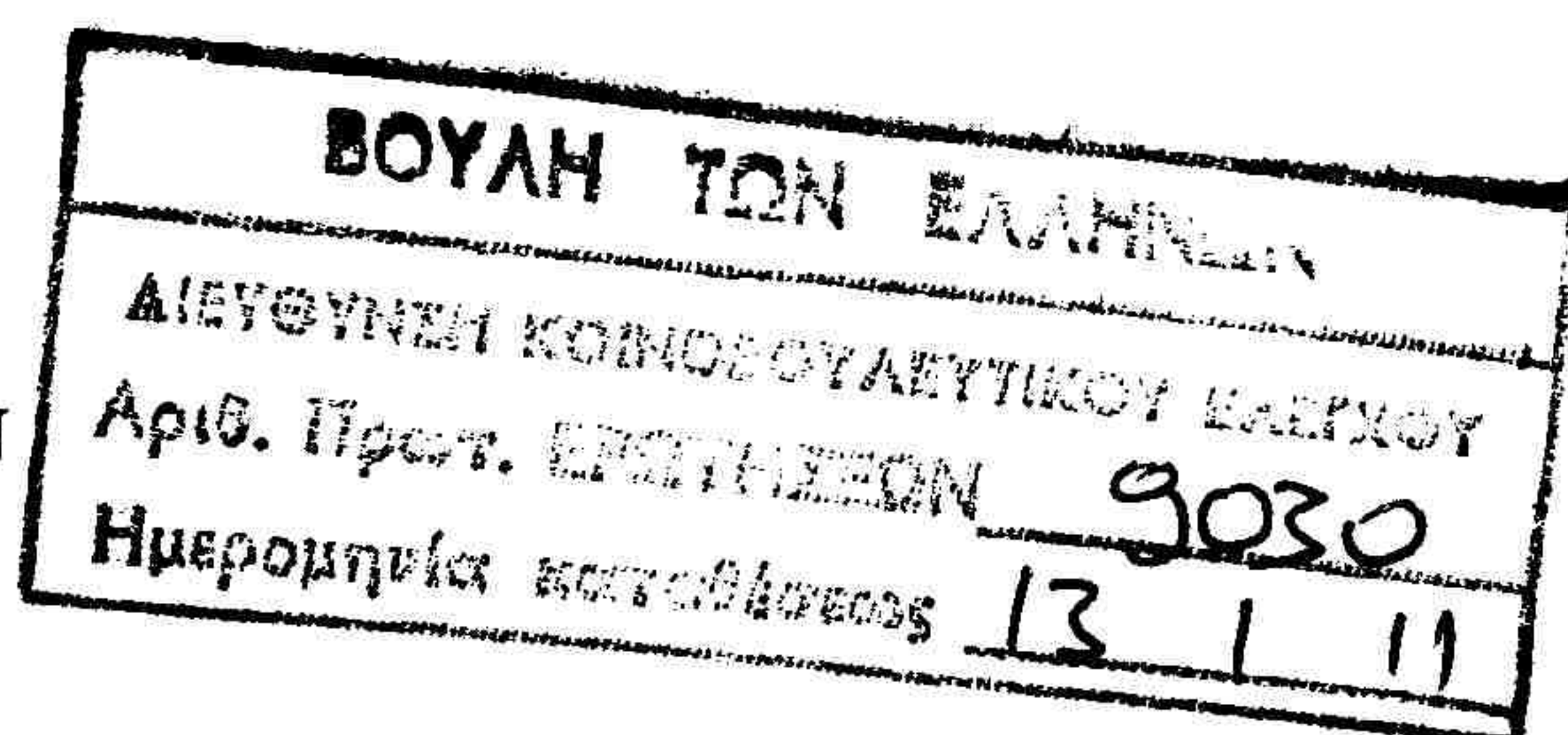

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ
Βουλευτής Ν. Έβρου - ΠΑΣΟΚ

Αθήνα, 10 Ιανουαρίου 2011

Αρ.Πρ. 104

Προς τη Βουλή των Ελλήνων,
Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς

Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

&

Υπουργό Εξωτερικών

**Θέμα: «Καθυστέρηση στην υπογραφή της Διεθνούς Σύμβασης του ΟΗΕ
για τα δικαιώματα των ΑΜΕΑ από την Ελλάδα»**

Κύριοι Υπουργοί,

Σήμερα έχει αναδειχθεί η ανάγκη της ολιστικής προσέγγισης της αναπηρίας και της σύνδεσης πολιτικών καταπολέμησης των διακρίσεων και διασφάλισης κοινωνικής προστασίας. Το διεθνές, ευρωπαϊκό και εθνικό αναπηρικό κίνημα εργάστηκε με γνώμονα να συνεισφέρει στη διαμόρφωση της νέας αυτής προσέγγισης που έχει στο επίκεντρό της το άτομο, τα δικαιώματά του, τις ανάγκες και τις προσδοκίες του.

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία προετοιμάζονταν από το 2001. Στις 13 Δεκεμβρίου 2006 ψηφίστηκε ομόφωνα από τη ολομέλεια της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών και στις 30 Μαρτίου 2007 82 κράτη – μέλη του ΟΗΕ, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, προσυπογράφουν τη Σύμβαση. Πρόκειται

για μια Σύμβαση που έχει την ίδια αξία με τη Σύμβαση για την Εξάλειψη των Διακρίσεων σε βάρος των Τυναϊκών (1979), τη Διεθνή Σύμβαση για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων (1966) και τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού (1989).

Η νέα Σύμβαση είναι ένα νομικά δεσμευτικό μέσο και ως τέτοιο αναμένεται να αποτρέπει έως και την πιο σημαντική πρωτοβουλία στην ιστορία της διεθνούς πολιτικής για την αναπηρία. Όπως συμβαίνει γενικά με τις Σύμβασεις, η Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία αναμένεται να ασκήσει καταλυτική επίδραση στις εθνικές νομοθεσίες και πολιτικές για την αναπηρία, προς την κατεύθυνση θέσπισης νομοθεσίας που προστατεύει και προωθεί τα ανθρώπινα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και κατάργησης ή τροποποίησης της νομοθεσίας που παράγει και συντηρεί διακρίσεις σε βάρος των ατόμων με αναπηρία.

Η Σύμβαση αποτρέπει την πρώτη επίσημη αναγνώριση της αναπηρίας ως ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Επίσης είναι η πρώτη Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα που υπογράφεται από τις Ευρωπαϊκές Κοινοότητες ως μία ολόκληρη. Παράλληλα η σημασία του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου έγκειται στο γεγονός ότι παρέχει τη δυνατότητα σε άτομα ή ομάδες ατόμων να καταγγέλλουν στον Ο.Η.Ε. περιπτώσεις όπου κρατικοί φορείς (συμβαλλόμενα στη σύμβαση μέλη) παραβιάζουν τις διατάξεις της Σύμβασης. Μπορούν να γίνονται καταγγελίες σχετικά με κάθε δικαίωμα που διασφαλίζεται από τη Σύμβαση, αλλά μόνον αφού έχουν εξαντληθεί όλες οι δυνατότητες εσωτερικής προσφυγής, και μόνον σε σχέση με γεγονότα που έχουν συμβεί μετά την έναρξη ισχύος του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη συγκεκριμένη χώρα.

Στην εκπονή του 2010, το ευρωπαϊκό και παγκόσμιο αναπηρικό κίνημα γιόρτασε μια ιστορική στιγμή, αφού η Ευρωπαϊκή Ένωση επικύρωσε πλέον και επίσημα τη Διεθνή Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία στις 23 Δεκεμβρίου, που συνιστά και την πρώτη επικύρωση Σύμβασης Ανθρώπινων Δικαιωμάτων από διακυβερνητική ομάδα.

Δυστυχώς μια από τις 11 χώρες που δεν έχει επικυρώσει την Σύμβαση και το Προαιρετικό της Πρωτόκολλο είναι και η Ελλάδα. Κάτι που δεν συνάδει με το χαρακτήρα μιας δίκαιης και ευνομούμενης χώρας, που αναγνωρίζει και αποδεικνύει έμπρακτα το σεβασμό στα δικαιώματα όλων των ανθρώπων.

Κατόπιν τούτων

ΕΡΩΤΑΣΤΕ:

- Ποια μέτρα προτίθεστε να λάβετε ώστε να επικυρωθεί η Διεθνής Σύμβασης του ΟΗΕ για τα δικαιώματα των ΑΜΕΑ από την πλευρά της χώρας, χωρίς καμία περεταίρω χρονική καθυστέρηση και σε πλήρη σύμπλευση με τη διεθνείς συμβάσεις για την προστασία και προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία;

Η ερωτών βουλευτής

Ελένη Τσιαούση